

винятком випадків здійснення надзвичайних заходів при стихійних лихах, аваріях, епідеміях, епізоотіях. При цьому закордонному інвестору гарантується адекватна й ефективна компенсація.

Іноземні інвестори мають право на відшкодування збитку, включаючи упущену вигоду і моральний збиток, заподіяний їм у результаті дій, чи бездіяльності неналежного виконання державними органами України або посадових осіб передбачених законодавством зобов'язань перед іноземним інвестором. У випадку припинення інвестиційної діяльності іноземному інвестору гарантується повернення його капіталовкладень у натуральній чи формі у валюті інвестування без сплати мита, а також доходів з цих інвестицій у грошовій чи товарній формі. Держава також гарантує безперешкодний і терміновий переклад за кордон прибутків і інших засобів в іноземній валюті, отриманих на законних підставах у результаті здійснення іноземних інвестицій [3].

В даній роботі було обґрунтовано пропозиції і рекомендації по стимулюванню інвестиційної активності підприємств в Україні. До основних можна віднести: орієнтованість на ринок законодавчої бази; зниження податкового тиску на підприємства; удосконалення механізму проведення міжнародних тендерів; надання гарантій іноземним інвесторам; удосконалення аграрної політики і політики у сфері приватизації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Грінюв В.М., Корда В.О. Інвестування: монографія. К.: Знання, 2018. 452 с.
2. Гунський Б.В. Інвестиційні процеси в глобальному середовищі: монографія. К.: Наукова думка, 2019. 390 с.
3. Комашенко Т.М. Інвестиційний ринок України в глобальному середовищі. *Економіка та держава*. 2019. №9. С. 86-94.

Руслан Таргинських,

студент 1 курсу

Бердянського економіко-гуманітарного коледжу
Бердянського державного педагогічного університету

Науковий керівник: **Н.В.Руденька,**
викладач (БЕГК БДПУ)

ОХОРОНА ПРАЦІ НА ВИРОБНИЦТВІ ТА ВИКОРИСТАННЯ СВІТОВОГО ДОСЛІДУ

Питання безпеки та охорони праці, а також здоров'я працівників є дуже важливими і актуальними для будь-якого підприємства в Україні. Охорона праці – це найважливіший елемент соціальної політики сучасної держави. Без дотримання законів з охорони праці, а також без модернізації заходів щодо забезпечення безпечних умов праці на підприємствах неможливий ефективний розвиток бізнесу.

Аналізуючи різну наукову літературу, можна виділити три основні причини високого виробничого травматизму на малих і середніх

підприємствах в Україні:

1. Відсутність необхідних знань і навичок з питань ОП.
2. Нестача або відсутність необхідних методичних і довідкових матеріалів з питань охорони праці;
3. Недофінансування заходів, пов'язаних з охороною праці

У зв'язку з цим буде корисним звернути увагу на зарубіжний досвід в економічно розвинених країнах. У 1985 р була прийнята Конвенція № 161 Міжнародної Організації праці (МОП). Вона запропонувала необхідний стандарт для служб охорони праці. Хоча область його застосування охоплює і країни, що розвиваються, і розвинені країни, фундаментальні положення конвенції засновані на досвіді промислових країн і на здійснюваних там програмах. Важко уявити собі успішне підприємство на ринку, керівництво якого халатно відносилося б до питань охорони праці. Досвід найбільших світових компаній показує, що охорону праці вищі керівники вважають одним з головних пріоритетів.

Питання охорони праці в США, наприклад, грає досить важливу роль з давніх часів [1]. Правовою основою діючої державної системи охорони праці в цій країні є закон про безпеку праці на виробництві, прийнятий в 1970 р. Цим законом було засновано федеральне агентство Управління безпеки праці на виробництві, яке стало основним виконавчим органом, який забезпечує виконання законів на всій території США.

У країнах Європейського союзу, наприклад в Іспанії, інспекція праці входить в склад Міністерства праці та соціального захисту [2]. Страхові організації, що забезпечують компенсаційні виплати в разі виробничих травм або захворювань, займають важливе місце в системі охорони праці країни.

У вдосконаленні охорони праці важливу роль відіграють і сторони колективних договорів, які уклали кілька значних загальнодержавних договорів про поліпшення охорони праці.

На сьогоднішній день дотримання умов охорони праці економічно вигідно для будь-якого підприємства, малого або середнього. Удосконалення норм охорони праці відповідають як інтересам кожного працівника і підприємства, так і в цілому всьому народному господарству. Основні пріоритети та напрями управління охороною праці визначають поєднання реформування господарського механізму з відповідними процесами в охороні праці; гарантованість реалізації прав і гарантій власника і працівника в сфері охорони праці; моніторинг потреб удосконалення управління охороною праці; розвиток системи страхування від виробничих ризиків.

Але на сьогодні, оцінюючи чинне законодавство з охорони праці, можна константувати його недостатню ефективність та дієвість. Пропозиції з удосконалення змісту чинного законодавства про охорону праці та про підприємства обумовлюють пільгове оподаткування та кредитування коштів підприємств, які спрямовані на поліпшення стану охорони праці, впровадження систем стимулювання охорони праці на виробничому рівні; підвищення відповідальності роботодавців за стан охорони праці, включення до умов контрактів керівників підприємств показників, що визначають ефективність управління охороною праці.

Отже, виходить, що ефективне реформування системи охорони праці

не лише зекономить кошти страхувальників, а головне, убезпечить працівників від травм, тим самим вбереже їхнє здоров'я і життя. А тому важливим є вивчення дотримання національного законодавства про охорону праці та залучення досвіду більш розвинених країн, наприклад США та Іспанії.

ЛІТЕРАТУРА

1. Охорона праці та захист постраждалих на виробництві в США. URL: http://www.rhr.ru/index/rule/social_work_and_PR/5081,0.html. (дата звернення: 10.03.2020)

2. Інспекція праці та незадекларована праця в ЄС. URL: http://ilo.org/wcmsp5/groups/public/ed_dialogue/lab_admin/documents/publication/wcms_536742.pdf (дата звернення: 10.03.2020)

Ігор ХАДЖИНОВ,

студент 2 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Науковий керівник: **Тетяна СИДОРЧЕНКО,**

к.е.н., доцент (БДПУ)

СУЧАСНИЙ СТАН РІВНЯ ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Актуальність. Динаміка рівня життя населення є найбільш містким показником довгострокової ефективності соціально-економічної політики, яка здійснюється в державі. Саме зважаючи на це її моніторингу приділяється першорядна увага в соціальній політиці незалежної держави. Саме тому актуалізується проблема сучасного стану рівня життя населення України.

Ступінь досліджуваності проблеми. Різні аспекти рівня життя населення досліджувалися вітчизняними і закордонними вченими: О. І. Амошею, Д. П. Богинею, П. Т. Бубенко, М. І. Долішнім, В. В. Онікієнком, С. І. Дорогунцовим, О. В. Кузнецовою, В. О. Мандибурою та ін.

Мета і методи дослідження. Метою даного дослідження є аналіз інформації стосовно рівня життя в Україні.

Сутність дослідження. Аналізуючи основні показники рівня життя населення за період 1995-2018 років (у доларовому еквіваленті для збереження порівняльності), можна зробити однозначний висновок про тотальне погіршення якості життя населення України — удвічі для пенсіонерів, 1,5 рази для працюючих (див табл.).